

Teatr - awangarda w działaniu

W ramach cyklu odbędzie się premiera spektaklu „Ciemność. To co jest ukryte”, realizowanego przez Janusza Adama Biedrzyckiego z Teatru CHOREA, wraz z grupą osób niewidomych i niedowidzących. Zaplanowano też spektakl „Manifest 1.2” Teatru im. Stefana Batorego z Chorzowa. Warsztaty muzyczne „Body Music - zagraj sobie na brzuchu” poprowadzi Tomasz Krzyżanowski z Teatru CHOREA. Program dopełni otwarcie wystawy fotograficznej „7.15 p.m.” autorstwa Wiktora Moraczewskiego, z fotografiami Grega Noo-Waka, odnoszącej się do historii sal teatralnych Hotelu Grand w Łodzi.

Program

27 października

g. 19 „Ciemność. To co jest ukryte”

28 października

g. 11 „Body Music - zagraj sobie na brzuchu”

g. 17 Otwarcie wystawy „7.15 p.m.”

g. 19 „Ciemność. To co jest ukryte”

29 października

g. 19 „Manifest 1.2”

„Body Music - czyli zagraj sobie na brzuchu”

Warsztaty skierowane są do wszystkich, którzy mają ochotę odkryć i lepiej poznać najstarszy na świecie instrument, jakim jest ludzkie ciało. Body percussion działa na tej samej zasadzie jak każdy inny instrument, używając ciała do wytwarzania wibracji i dźwięków. Podczas warsztatów poznamy podstawowe „narzędzia”, z jakich możemy korzystać, muzykując z użyciem naszego ciała, podstawowe rytmy, podziały, poszukamy pulsu grupy. Naszym instrumentem będzie też głos. Warsztat body percussion to niezwykle doświadczenie i dobra zabawa. Stymuluje krążenie i wytwarza potężną energię. Body Music może być praktykowane w pojedynkę, ale jako działanie grupowe jest niezwykle organiczne, plemienne i daje dużo radości.

„7.15 p.m.”

To nietypowa wystawa fotograficzna, wydarzenie odnoszące się do teatralnej działalności łódzkiego Hotelu Grand, umieszczającej go niegdyś w centrum życia kulturalnego Łodzi. Tytułem i tematem przewodnim wystawy jest ostatni działający w hotelu do 1982 roku - Teatr 7.15. Często pozornie proste na pierwszy rzut oka ujęcia dokumentujące przestrzenie teatralne, przy bardziej wnikliwej obserwacji ukazują niebezpieczne światy metafizyczne. Zwracają uwagę odbiorcy na ulotność chwili, atmosferę i historię miejsca. Jeżeli rozejrzemy się z uwagą, zobaczymy i pocujemy, jak opuszczone pomieszczenia teatralne, znajdujące się w hotelu, są uduchowione i ciągle żywe.

„Manifest 1.2”

Połączenie dwóch spektakli - „Manifest” (2014) i „Manifest 2” (2016) - o bardzo różnej treści, ale bardzo podobnej formie. Decyzja o ich połączeniu zapadła, kiedy autorki stwierdziły, że chcą przybliżyć festiwalowej publiczności ich historię i przemianę, która zaszła na poziomie dojrzałości i świadomości. Obydwa spektakle przedstawiają rzeczywistość w krzywym zwierciadle i zawierają

osobiste komentarze każdej z autorek, które składają się we wspólny głos. Niektórzy twierdzą, że to nie tylko głos grupy, a nawet głos pokolenia. Gwarantują dobrą teatralną jakość, a ponieważ opierają się na rzeczywistości, spektakl - tak jak ona - będzie słodko-gorzki.